

Det er særlig Muslingeavlen, jeg ønsker at dvæle et Øjeblik ved. Direktør Petersen oplyser, at der er mange andre Fjorde her i Landet, som egner sig til Muslingeavl end netop Vejlefjord. Han fremhæver de andre østjydske Fjorde, Limfjorden, Lille Bælt, Vandet Nord for Fyn og Sjælland, samt et Stykke ned i Store Bælt. Ved den Lejlighed, hvor han holdt Foredrag for en Del Rigsdagsmænd, meddelte han paa Forespørgsel, at der ligeledes var Mulighed for at drive Muslingefangst i Odense Fjord. Dr. Petersen oplyser, at der forsøgsvis har været udsat Stager i Limfjorden, som paa 2 1/2 Aar har givet 43 kg Muslinger pr. Ris, hvoraf Halvdelen var store, gode Spisemuslinger, og hvis man regner Prisen til 20 Øre pr. kg, giver dette altsaa 4 Kr. pr. Ris hvert tredie Aar. Saa siger Dr. Petersen yderligere, at disse Muslinger er bedre end de „vilde“ Muslinger. Det er derfor hans Mening, at Staten bør gøre noget for at fremme Muslingeavl, dels ved Lovgivning og dels ved at udsætte Muslingeris paa passende Steder. Han siger, at hvis man f. Eks. udsatte 10,000 Muslingeris aarlig i nogle Aar paa passende Steder i Limfjorden, hvilket ikke vilde koste mere end nogle faa Tusind Kroner aarlig, vilde man i Løbet af nogle faa Aar faa en temmelig stor Fond af Spisemuslinger. Angaaende Spørgsmaalet om, hvor stor Plads disse Muslingeris vilde indtage, siger han, at hvis man regner, at hvert Ris skal have omtrent 16 m² at staa paa, vil dette Antal Ris kun fylde et Areal saa stort som Sortedamssøen fra Fredens Bro til Østerbrogade. Det er et stort Areal her i Byen, men det er et meget ringe Areal ude paa disse forholdsvis ret store Farvande.

Dr. Petersen fremhæver yderligere, hvorledes der ved saadanne Forsøg kan indhøstes mange Erfaringer, og hvis man regner med en Indtægt af kun 2 Kr. pr. Ris, vil de 10,000 Ris, som han foreslaar at udsætte, repræsentere en Værdi af 20,000 Kr. i Handelen, og den Plads, de optager, er, som jeg bemærkede før, forsvindende. Paa en Kvadrat-Fjerdingsvej kunde der staa omtrent 200,000 Ris med 4 Millioner kg Muslinger, og der er Plads til mange flere Ris i Limfjorden uden at Fiskeriet vilde generes derved. De smaa hollandske Flodmundinger frembringer aarlig 20 — 30 Millioner kg Muslinger aarlig, og Limfjorden er jo meget større end disse. Man har ogsaa begyndt paa Henkogning af Muslinger her i Landet, saa at en Eks-

port i den Henseende meget vel kunde tænkes iværksat, og de mange vilde Muslinger kan, som den ærede sidste Taler (Munk-Poulsen) ogsaa nævnedes, paa Jyllands-Vestkyst bruges som Agn, og de er tillige udmærket godt Hønsfoder. Jeg synes, der er saa mange gode Perspektiver i denne Sag, at det er værd, at vi søger at faa den frem her paa Rigsdagen. Vi har, siger Direktør Petersen, her i Landet som faa Steder Lejlighed til at frembringe umaadelige Mængder af Kød ved Hjælp af Muslinger, og naar man i andre Lande kan bruge Muslinger til Menneskeføde, maa man ogsaa kunne gøre det her. Naar blot Muslingerne tages fra frisk Vand og koges hurtigt efter Optagningen, er der ikke noget i Vejen for, at de kan spises. Direktør Petersen fremhæver, at det til Dato, saa vidt ham bekendt, ikke er bevist, at noget Menneske her i Landet er død paa Grund af Forgiftning ved at spise Muslinger. Muslingefiskeriet i Vejle Fjord er af en ældre Dato, det drives af Fiskerne, de skraber Stængerne, henkoger Muslingerne og afhænder dem til en Grosserer derovre, som saa sælger disse Muslinger for 60 Øre pr. Pund. Men det er naturligvis altfor dyrt, de vil let kunne sælges for mindre end Halvdelen, mener de sagkyndige, naar blot denne Produktion bliver ordnet paa en mere rationel Maade. Jeg vil derfor anbefale den højtærede Minister at tage sig af denne Sag, idet jeg mener, at det ikke mindst i Øjeblikket gælder om at tage alle Næringsmidler i Brug, og her drejer det sig i Virkeligheden om et udmærket og værdifuldt Næringsmiddel.

Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om han maatte være villig til at lade saadanne Forsøg foretage ogsaa i Odense Fjord, som Dr. Petersen har erklæret for egnet dertil. Jeg tror, det kan gøres der, uden at det i nogen Maade kommer til at genere det øvrige Fiskeri. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem, som talte sidst, om, at dette Hensyn til det øvrige Fiskeri naturligvis bør tages. Med Hensyn til Forsøgene i Odense Fjord har jeg ingen Bemyndigelse til at tale paa andres Vegne, men jeg antager, at den højtærede Minister vil kunne opnaa en Ordning med Kommunen, som hersker paa disse Vand, hvis han maatte bestemme sig til at foranledige, at saadanne Forsøg bliver gjort.

Westergaard: Ved Finanslovforslagets første Behandling anbefalede jeg et